

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Cooperatio cum peccante, n. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

est circa eandem personam, quæ in- cùlpam; at auxilium, seu cooperatio tendebatur occidi. Verum de alia per- sona, & de prædicta occasione servi, vel non Sacerdotis, & similibus vita- nōcumentis, loco aliorum, qui offendit intēdebantur, non loquitur. sed ejus ratio idem videtur probare; sem- per enim is, dum tendit formaliter ad amolēndam Dei offendit, licet agiti, sine ulla obligatione restitutionis, & sine poena irregularitatis ex delicto, vel excommunicationis, si forte percussus possit Clericus; qui enim culpam non committit, peccata dignus nulla est. Ve- rum, quemadmodum Vasquez fo- lium respectu ejusdem personæ id re- solvit, ita resolutum & ego volo: re- spectu enim diversarum, nimis du- rum est, idem sine meorum lectorum approbatione velle concedere.

*m. Sanc. de matr. l. 7. d. 11. nn. 24.
n. Vafq. l. c. n. 13.*

14. Atque hæc de mero consilio, invitatione, persuasione: At si latro ita dicat: *Nisi tu me adjuves ad furandum minus à Petro, ergo furabor majus ab eodem Petro,* poterisne illum adjuva- re, si alia via non est furem avertendi à majore summa? Respondeo, o posse, quia dominus in re sua, & de qua potest disponere, censetur id velle, cum tuo hoc auxilio rem utilem pro illo geras. Quod si latro pari modo po- seat auxilium ad furandum minus ab hoc; secus, dicat se furaturum ab alio tertio majus, vel poscat auxilium ad vulnerandum Petrum; secus, eccl- iet Paulum; esto, posse modo supra dicto id consilere, non autem pote- aduare. Ratio est, quia consilium imper se tendit ad evitandam majorem

per se tendit ad ipsum peccatum, quod licet minus, peccatum tamen est, quod que sicuti committere tibi non conce- ditur soli, ita neque cum socio.

*o Vafq. ibi. lege item Dian. p. 5. tr.
7. ref. 19. fine. p. Vafq. ibi. n. 14.*

Cooperatio cum peccante.

15. Non est quæstione dignum, an possis cooperari in actione ipsa pecca- minosa proximi, v. g. in accipiendo aliena, in vito domino, in occidendo, in percutiendo innocentem; manife- stè enim tunc, ut num. præcedenti dictum est, complex esses peccati; sed quæstio, & quidem varia, ac frequen- tissimæ praxis est, an liceat cooperari cum actione proximi ex se indifferen- te, ex qua ipse sumit occasionem pec- candi: an v. g. liceat, scalas fenestræ ad- movere, quæ actio est ex se non mala, si scias, aliquem velle illa commodi- tate uti ad furandum, licet furtum tu nequaquam intendas.

16. Sit regula universalis: Ex causa rationabili, justa nimis, & propor- tionata, non committit peccatum, nec consequenter onus restitutionis con- trahit is, qui scienter participat, seu scienter cooperatur cum aliquo in a- ctione, quæ non est intrinsecè mala, sed in se considerata indifferens est, si ipse illam actionem ordinet ad finem bo- num, idest, vel ad suam necessitatem avertendam, vel ad suam utilitatem consequendam, quamvis alias ea ab- ditatur ad peccandum.

Hanc regulam quamvis plures im- pugnat, sequuntur tamen doctissi- mi plu-

mi plures; cuius ea ratio brevis est, quia quando te urget caussa rationabilis, ut facias illud opus, moraliter censuris, non posse aliud facere; illa enim urgens necessitas aufert à te potentiam moralem, ergo tunc non tenetis, ab eo opere te cohibere. Probatur consequentia, quia abstinere ab eo operi, quod ex se malum non est, ideo deberes, ut impediessi, seu, ut non permitteres peccatum proximi: at impedire tunc non debes, ergo &c. Probo hanc minorem: tunc non potes; tollit enim à te, ut dictum est, potentiam moralem urgens illa caussa, ergo non debes; siquidem ad impossibile nemo potest. Non enim semper eadem cautetur: quare tunc non iudicaberis ea excusabit, sed maximè perpendi velle peccatum proximi, sed propter debet primo, remotè, an proxime necessitatem tuam solum censeberis opus indifferens sit coniunctum cum negativè permittere: Vbi vides, totam rationem hujus doctrinæ fundari in duobus; primò, in natura operis, seu actionis, quæ ex se sit non mala; secundò in caussa rationabili excusante, quæ sit justa, & proportionata cum opere faciendo, hoc est, quæ ejus sit rationis, ut respectu operis, quo male utitur criminosus, censeatur pro te moraliter urgens, & necessaria. Si alterum ex his absit, cooperantem peccare, non est dubium. Solum dubitare quis posset, quo peccati genere? & responderet Sanchez, r. eo genere peccati, quod committit ea actione abutens. Quod si dicas esse solum contra charitatem, cum De Lugo, s. legantur, quæ dixi suo loco de scandalo; inde enim, an id possit dici, colligit studio-fus Lector.

lid. 1. q. 10. p. 5. A7or. t. 1. l. 8. c. 22.
q. 6. C7c. 24. qu. 14. Less. l. 2. c. 9. qu. 122. C7c. 23. n. 50. C7l. 4. c. 2. n. 24.
Rebell. q. 14. à n. 49. Shar. t. 3. in 3. p. p. d. 18. sec. 1. Sanch. l. 1. in Dec. c. 7.
Castrop. t. 1. tr. 6. d. 6. de charit. a p. 7. Diana p. 5. tr. 7. per totum, citans Pontium, duos Hurtad. aliosq. r. Sanc.
l. c. n. 10. s. De Lugo de paenit. d. 10.
sec. 4. 9. 2. t. In opusc. de Confess. l. 2.
c. 1. §. 17. n. 101.

17. Verum enim vero unde exploratum habeam, caussam esse sufficienter excusantem? Arbitrio prudentis potius, quam certa regula id definiri potest. Non enim semper eadem cautetur: quare tunc non iudicaberis ea excusabit, sed maximè perpendi velle peccatum proximi, sed propter debet primo, remotè, an proxime necessitatem tuam solum censeberis opus indifferens sit coniunctum cum peccato abutentis; nam si remotè, minor caussa te excusat; si proximè, maior & urgentior caussa opus erit ad excusandum; secundò, an sit in materia justitiae, ubi intercedit damnum tertij majorque urget obligatio, ne cum ejus damnificatione coopereris, an in alijs materijs, in quibus minor solet urge-re obligatio: major enim in materia justitiae caussa excusationis esse debet, minor in alijs. Tertiò, conducet item, advertere, an si tu eam cooperacioni proximo neges, cessatus is sit à peccato; si enim cessatus esset, major caussa requiritur, quam si nequaquam. Vides, quam implexa, quam confusa sit allata regula? Illi ergo acquiescere non possumus, nisi ad easus particulares, praxis gratia, descendamus, nam sic aliquanto clarior evadet

Mol. tr. 2. d. 115, 240, 540. Va-
lentius sublevabitur.

Cooper